

Joint International Psychology Program

Faculty of Psychology

เมื่อไม่นานมานี้ผู้เขียนได้มีโอกาสดูหนังเรื่องหนึ่งชื่อ “As good as it gets” นำแสดงโดย Jack Nicholson ตัวเอกในเรื่องมีปัญหาเรื่องการอยู่ร่วมกับคนอื่น และต้องหาจิตแพทย์ประจำตัวเป็นประจำ ต้องมีการบำบัดและทานยาเพื่อนที่จะ ระวังอารมณ์ที่รุนแรงหรือกระตุ้นไม่ให้มีอาการซึมเศร้ามากเกินไปนัก

ทำให้นึกขึ้นได้ว่าเพื่อนของผู้เขียนบางคนเคยไปขอคำปรึกษากับจิตแพทย์มา และมาถ่ายทอดให้ฟังว่า “ช่วงเวลาที่อยู่ในห้องรักษานั้น เขาได้นอนบนเก้าอี้ตัว ใหญ่ในอิริยาบถที่สบายที่สุด จากนั้นจิตแพทย์ให้เล่าเรื่องราวของตนเองไปเรื่อย จิตแพทย์จะนั่งอยู่ด้านศีรษะของเขา คอยกระตุ้นให้เขาได้พูดเล่าต่อไปเท่าที่ จำได้และคอยบันทึกสิ่งที่เขาเล่าอย่างละเอียด โดยที่จะไม่มีการขัดจังหวะ แสดงความคิดเห็นหรือตำหนิผู้ป่วย”

พอหลังจากออกมาจากห้องนั้นแล้วนั้นแล้วเพื่อนของผู้เขียนมีความรู้สึกสบายใจ ขึ้นมากเนื่องจากได้ระบายสิ่งที่อัดอั้นข้างในใจมานาน ผู้เขียนจึงเกิดความสนใจ ว่าผู้ที่เข้ามารักษาผู้ป่วยทางจิตนั้นต้องผ่านการศึกษอะไรมาบ้าง ถึงจะสามารถ บำบัดอาการทางจิตได้

ลักษณะของหลักสูตร

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ ร่วมมือกับ Faculty of Social & Behavioral Sciences, University of Queensland ประเทศออสเตรเลีย ในการเปิดสอนหลักสูตร Joint International Psychology Program โดยการเรียนพื้นฐานใน 2 ปี แรกจะเรียน ที่คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และในปีที่ 3 และ 4 นิสิตจะต้องเรียนที่ University of Queensland ประเทศ ออสเตรเลีย

กลุ่มสาขาวิชาของคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- จิตวิทยาทั่วไป
- จิตวิทยาการศึกษา
- จิตวิทยาสังคม
- จิตวิทยาพัฒนาการ
- จิตวิทยาอุตสาหกรรม และองค์การ
- จิตวิทยาชุมชน

เมื่อจบการศึกษานิสิตจะได้รับปริญญาบัตรถึง 2 ใบ โดยจะได้ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์จิตวิทยา (Bachelor of Science) จาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ Bachelor of Arts in Psychology จาก University of Queensland

โดยทั่วไปการเรียนที่คณะจิตวิทยาไม่ได้มีแต่การเรียนเพื่อเป็นจิตแพทย์เท่านั้น แต่หากสามารถไปทำงานด้านการพัฒนาองค์กรและการศึกษาได้ด้วย

ชีวิตช่วงวัยเรียน

ปีการศึกษา 2553 เป็นปีการศึกษาแรกของหลักสูตร โดยมีนิสิตเกือบทั้งหมดเป็นนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนนานาชาติ หรือนักเรียนที่จบการศึกษามาจากต่างประเทศ

ในปีที่ 1 และ 2 ของการศึกษา นิสิตจะเรียนในวิชาพื้นฐานที่จำเป็น นอกจากวิชาด้านจิตวิทยา และ ยังต้องเรียนวิชาชีววิทยาและสถิติ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำวิจัย หลายคนอาจสงสัยว่าทำไมจะต้องเรียนวิชาชีววิทยาด้วย คุณพระวิชฌ เจ้าหน้าทีหลักสูตรได้ให้คำตอบว่า เพราะที่ University of Queensland จะมีการเรียนเกี่ยวกับสมองและระบบประสาทค่อนข้างมาก การเรียนวิชาชีววิทยาจึงมีความจำเป็น สำหรับการเตรียมตัวไปศึกษาในปีที่ 3 และ 4 ที่ University of Queensland นั้น นิสิตจะต้องมีเกรดเฉลี่ย (GPA) ไม่น้อยกว่า 2.00

จิตวิทยาคืออะไร?

จิตวิทยาถือเป็นกระบวนการวิทยาศาสตร์ ที่มีการตั้งปัญหาที่ต้องการศึกษา จากนั้นจึงศึกษา และทดลองอย่างเป็นระบบ

ตั้งปัญหา คือกระบวนการแรกของการศึกษาทางจิตวิทยาเพื่อเป็นโจทย์ตั้งต้นในการศึกษาหาคำตอบ

ทดลอง เป็นกระบวนการที่นักจิตวิทยาใช้สังเกตปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อพฤติกรรมหรือปัญหาที่ต้องศึกษา

หาความสัมพันธ์และสรุปผล

คือกระบวนการหาความสัมพันธ์ที่ได้จากการทดลอง ว่าปัจจัยใดเป็นสาเหตุให้ทำให้เกิดหรือไม่เกิดกับปัญหาที่ตั้งไว้

เรียนจบแล้วไปทำงานอะไร

กับคำถามที่ว่าเรียนจิตวิทยาแล้วจะสามารถทำงานอะไรได้บ้าง คุณพระวิชฌ เจ้าหน้าทีหลักสูตร Joint International Psychology Program (JIPP) ได้ให้คำตอบว่า การเรียนหลักสูตรนี้จะเน้นไปที่จิตวิทยาในทุกๆด้าน และสามารถนำความรู้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทได้

ส่วนการทำงานก็สามารถทำงานได้ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ อาทิ การทำงานในหน่วยงานพัฒนาประสิทธิภาพ/ทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่หรือการเป็นนักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก รวมถึงการเป็นที่ปรึกษาหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเพื่อเป็นจิตแพทย์ก็ได้

ลักษณะงานที่สามารถทำได้

- นักวิจัยทางการศึกษา
- นักวิจัยด้านการตลาดและการโฆษณา
- นักการศึกษาและพัฒนาการ
- ที่ปรึกษาด้านการปรับตัว
- นักพัฒนาบุคลากร

Admission Requirements

คุณตระวิลน ได้ให้ภาพกว้างๆของการรับสมัครนิสิตใหม่ว่า ถ้ามีคะแนนในวิชา IB Diploma, A-Level หรือ AP ทางคณะกรรมการจะคัดเลือกให้มาอยู่ในอันดับแรกๆ ของผู้มีสิทธิ์สอบสัมภาษณ์ แต่หากไม่ได้เรียนในหลักสูตรดังกล่าว ก็จะพิจารณาที่คะแนน SAT และ CU-AAT แทน โดยเกณฑ์การพิจารณาจะดูคะแนนส่วนของภาษาอังกฤษเป็นเป็นหลักอย่างเดียว ในปีที่ผ่านมาผู้สมัครที่ทำคะแนนน้อยที่สุดที่ได้เข้าเรียนได้คะแนนประมาณ 460 (จากคะแนนเต็ม 800)

ในส่วนของแบบทดสอบด้านภาษาอย่าง TOEFL, IELTS และ CU-TEP นั้น ทางหลักสูตรจะพิจารณาว่าผู้สมัครทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบสัมภาษณ์

Joint International Psychology Program

ปีที่ก่อตั้ง: พ.ศ. 2552

คณะที่สังกัด: จิตวิทยา

ชื่อปริญญา: B.S. in Psychology (CU)

B.A. in Psychology (UQ)

จำนวนรับ: ประมาณ 40 คน

ตัวอย่างผลงานวิจัยทางจิตวิทยา¹

“เสียงพูด” ของคุณบ่งบอกลักษณะรูปร่างของคุณได้?

หลายครั้งที่เราฟังเสียงดีเจจัดรายการโปรดทางวิทยุ แล้วก็อดจะจินตนาการตามเสียงหล่อๆ หรือเสียงใสๆ ไม่ได้ว่า เขาหรือเธอเจ้าของเสียง คงจะมีหน้าตาอย่างนั้นอย่างนี้ อ้วนหรือผอมเพียงใด ผิวขาวหรือดำแคไหน หรือแม้แต่การได้พูดคุยโทรศัพท์กับคนแปลกหน้าบ่อยครั้งที่เราลองนึกภาพว่า “เสียงอย่างนี้ รูปร่างท่าทางคนพูดคงจะเป็นอย่างนี้กระมังนะ” นักจิตวิทยาสังคม Dr. Krauss และคณะ จึงเกิดคำถามว่าคนเราจะเป็นนักจินตนาการสร้างภาพของเจ้าของเสียงพูดได้ถูกต้องเพียงใดและเป็นที่มาของงานวิจัยชิ้นนี้

จิตวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาค้นคว้าเพื่อนำข้อมูลความรู้มาเสนอ อธิบาย และเพื่อควบคุมและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ (รวมถึงสัตว์ด้วย) จิตวิทยามุ่งศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของร่างกายกับจิตใจ ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นระเบียบแบบแผน เพราะร่างกายและจิตใจมักมีการแสดงออกร่วมกัน อีกทั้งยังแสดงออกในแนวทางที่สามารถทำนายได้

แล้วสัมผัสเสียงก็เป็นสิ่งชี้แนะที่ไม่ใช่จางอย่างหนึ่งที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้พูดและผู้ฟังก็สามารถนำไปใช้สร้างภาพและกะประมาณสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับตัวผู้พูด เช่น สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่ผู้ฟังส่วนใหญ่สามารถบ่งบอกได้ถูกต้องเพียงได้ยินผู้พูดนับเลข 1-10 เท่านั้น หรือผู้ฟังที่เป็นคนชั้นกลางก็จะรู้สึกว่าคุณเองคล้ายคลึงกับผู้พูดที่ (เขาไม่รู้มาก่อนว่า) เป็นคนชั้นกลางมากกว่าคนชั้นต่ำกว่า ซึ่งเมื่อวิเคราะห์กันดูก็จะพอมองเห็นว่า ความต่างกันในการพูดของคนเรา เช่น จังหวะการพูด สำเนียงการออกเสียง น้ำเสียง สามารถสะท้อนลักษณะของผู้พูด ทั้งรูปพรรณสัณฐาน ความชอบ สภาวะอารมณ์ หรือภูมิ-ลำเนาได้ และความแตกต่างในเสียงพูดของคนเรายังเกิดได้จากความแตกต่างทางร่างกายของคนเรา เช่น อายุ ได้แก่ เด็กซึ่งธรรมชาติให้เขามีเสียงแหลมเล็กจะยิ่งเสียงทุ้มขึ้นเมื่อเด็กโตขึ้นจนเป็นผู้ใหญ่ หรือในแง่ขนาดของร่างกายผู้ใหญ่ที่ร่างกายใหญ่โตก็มักมีเสียงต่ำและก้องกังวานมากกว่าผู้ใหญ่ที่ตัวเล็กกว่าในการวิจัยนี้ กลุ่มผู้วิจัยสงสัยว่าคนเราจะมีความแม่นยำเพียงใดในการกะประมาณอายุ ส่วนสูง และน้ำหนักของเจ้าของเสียงที่เขาได้ยิน พวกเขาจึงไปขอร่องให้ผู้ที่ทำกิจกรรมอยู่ที่สวนสาธารณะ Central Park ในนิวยอร์กมาเป็นผู้พูด โดยคัดเลือกผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และสอบถามน้ำหนัก ส่วนสูง ภูมิลำเนา การศึกษา และให้ผู้พูดพูดประโยคภาษาอังกฤษ 2 ประโยคคือ “Joe took father’s shoe bench out” และ “She is waiting at my lawn” รวมทั้งถ่ายรูปด้านหน้าของคนพูดมาด้วย แล้วเอาเสียงพูดนี้ไปให้

¹ ที่มา www.psy.chula.ac.th/psy/sarapsy/spread/Voices.pdf

นักศึกษาศรีเพ็ญตรีเพ็งเพื่อให้พวกเขาตัดสินว่าผู้พูดควรมีลักษณะอย่างไร โดยเลือกรูปผู้พูดจากรูปถ่ายที่มีให้เลือก 2 ใบ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสามารถระบุตัวผู้พูดโดยการเลือกรูปถ่าย 1 ใน 2 ใบ ได้ถูกต้อง 76.5% หรือกว่า 76 ครั้งจาก 100 ครั้งของการฟังเสียงและเลือกรูปผู้พูด ซึ่งเป็นการตัดสินได้ถูกมากกว่าค่าที่เกิดจากความบังเอิญหรือการเดาสุ่ม นอกจากนี้ กลุ่มผู้วิจัยยังให้ผู้ฟังกะประมาณอายุ ส่วนสูง น้ำหนัก จากเสียงที่ได้ยิน ซึ่งเมื่อเอาไปเทียบกับข้อมูลจริงจากเจ้าของเสียง ก็พบว่าคนเราสามารถตัดสินอายุจากเสียงพูดได้ใกล้เคียงกับอายุจริงของผู้พูดค่อนข้างสูง โดยเฉพาะอายุของผู้พูดชายที่ผู้ฟังประมาณได้ต่างจากอายุจริงของผู้พูดประมาณ 6 ปี โดยเฉลี่ยและสามารถตัดสินส่วนสูงและน้ำหนักได้ใกล้เคียงความจริงในระดับปานกลาง โดยในการตัดสินส่วนสูง ผู้ฟังประมาณส่วนสูงของผู้พูดได้ต่างจากส่วนสูงจริงประมาณ 3 นิ้วโดยเฉลี่ย!!

ผู้วิจัยอธิบายผลการวิจัยของพวกเขาว่า ผู้ฟังอาจสร้างจินตภาพของตัวผู้พูดจากเสียงพูดที่ได้ยิน 2 ประโยคนั้น แล้วก็เลือกรูปที่ใกล้เคียงกับจินตภาพที่คิดไว้ ซึ่งภาพของผู้พูดที่ผู้ฟังสร้างขึ้นก็มีความแม่นยำ ใช้งานได้ดีเพียงจากการนำไปเปรียบเทียบกับส่วนสูง น้ำหนัก และอายุจริงของตัวผู้พูด การที่เราสามารถกะประมาณได้ใกล้เคียงความจริงนั้น Dr. Krauss และคณะบอกว่าเกิดจากความต่างในเสียงพูดไม่ใช่เนื้อหาของสิ่งที่พูด เพราะผู้พูดต้องพูดประโยคเดียวกันทุกคนและความต่างในเสียงพูดนั้น ผู้วิจัยระบุว่ามาจากความแตกต่างด้านรูปร่างและขนาดของอวัยวะในร่างกายของผู้พูด หรือคนร่างกายใหญ่โตไม่เท่ากันทำให้เสียงพูดต่างกัน ดังนั้นเสียงจึงทำให้ผู้ฟังกะประมาณส่วนสูงและน้ำหนักของผู้พูดใกล้เคียงความจริงในระดับหนึ่ง

ดังนั้นหนุ่มๆที่เริ่มจีบสาวที่ไม่เคยพบกันมาก่อนทางโทรศัพท์ แล้วไปพูดจาโอ้อวดว่าตนเองรูปร่างผอมเพรียวเหมือนนายแบบ ทั้งที่ความจริงไม่เป็นเช่นนั้น ก็คงต้องระวังหน่อยว่าเจ้าหล่อนอาจจะสามารถกะประมาณหุ่นของคุณได้จากเสียงพูดของตนเอง แล้วมันก็แม่นยำพอใช้ได้เสียด้วยสิ

จากบทความวิจัย Krauss, R. M., Freyberg, R., & Morsella, E. (2002). Inferring speakers' physical attributes from their voices. *Journal of Experimental Social Psychology*, 38, 618-625.

แปลและเรียบเรียงโดย อาจารย์ วัชรภรณ์ เฟ่งจิตต์ หลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย